

S-a uscat cireșul

Ileana

S-a uscat cireșu-n curtea noastră,
vara s-a dus să-și caute de drum
și toamna stă să plece. Mai adastă
cât să-i dea calului un snop de fân.

Pe drum devale, câinii stau la pândă,
poate că trece vreun străin. Flămând
e aerul de lară muribundă
ce se auzea în zori de zi din crâng.

Cosașii în câmp, m-ai au pân la chindie,
n-a mai rămas în luncă mult de tras.
Nici ei nu mai sunt mulți, s-au dus din glie
pe la străini, pentru un scurt popas.

Când s-or întoarce cine-o să-i mai știe,
că tanti Leana , ieri parcă, a murit
și tanti Lina astăzi mi-a spus mie
că nea Costică n-o mai duce mult.

Tristețea se așterne peste masă
cum ai așterne pânzele de in
și blidele sunt goale, nici o ceapă
n-a mai rămas, cosașii sunt flămânzi.

Pe prispa casei un copil și-așterne
câteva cărți dar tremură, plâpând.
Îi spune mamei că nu trece clasa,
cum să învețe carte așa flămând?!

În curte focul pâlpâie, surcele
abia au mai rămas și pe-nserat
cu ce-o să mai gătească mama?! În stele
trimite biata plânsul ei sărac.

S-a uscat cireșu-n curtea casei
și babele din sat au cam plecat
spre cimitirul unde de o vreme
n-a mai fost nimeni. Toate s-au uscat...

Pustiul se întinde. Pălămida
parcă l-ar fi născut din firul ei.
În satul meu de atât de multă vreme

nici strop de apă nu mai ai să bei!

Și drumul s-a închis de atâta vreme
decând picior de om n-a mai călcat.
Hai mamă, vino să m-ajuti la teme
Vreau să învăț să mergem la oraș!

04.10.2018